

ВІСТІ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

4 14

ТРАВЕНЬ

1983

„Історія української іміграції в Америці — наступна виставка в Музеї

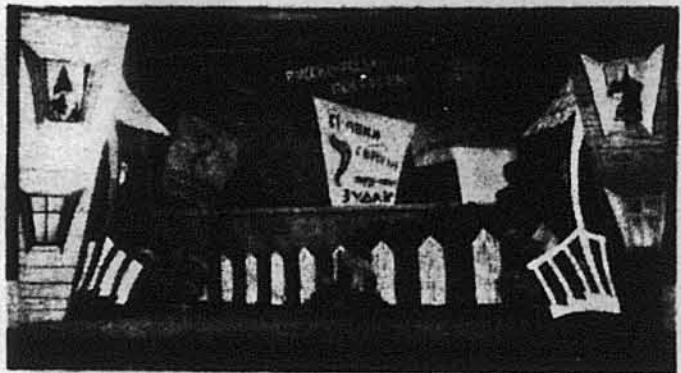
Виставка, що цієї осені відкриється в Українському Музеї, буде своєрідною студією історії української спільноти в США. Переважно будуть представлені фотографії, але також і різні документи: листи, програми імпрез, приватні історії пам'яток. Мета виставки — з одного боку продемонструвати економічно-соціальне та культурно-політичне української громади в Америці, а з другого — показати заходи, вживані для збереження своєї національної ідентичності та культурної спадщини. Буде великий каталог українською та англійською мовами з катерини фотографій та двома вступними статтями: проф. Ігоря Зелика і Роберта Клімаша (з Канади).

На виставці будуть показані давні скромні церквочки, що їх ставили перші поселенці і поруч величні храми, збудовані останніми роками.

Численні фотографії ілюструватимуть уривки з життя українців виховної праці серед молоді, від перших суботніх шкіл і самодійальних гуртків до теперішніх католицьких шкіл, теологічних семінарів, літніх таборів молоді, каталогів українських студентів, суспільств та інших. Поруч із знімками наших перших вулканів, фермерів, робітників, будуть представлені портрети наших видатних мистців, учених, військовиків.

Оскільки виставка має бути груповим портретом української громади в США в її зростанні і одночасно документальною висвітлює українців в американське життя. Нинішня виставка буде показана в інших містах Америки. Нью-Йоркська Рада Мистецтва призначила 12,000 дол. допомогу на влаштування цієї виставки.

Управу Українського Музею звертається до української громади в Америці з проханням — допомогти зробити цю виставку багатшою, різноманітнішою, цікавішою. Прохання до всіх, хто має знімки, що показують життя українців в Америці, особливо в ранні роки, церкви, організації, школи тощо, позичити їх Музею, щоб зробити з них знімки і можливо показати на виставці. Треба поспішати, бо незабаром каталог піде до друку.

Повільно в дурні в Америці! І Керницького за М. Кропивницьким. Прем'єра 25-го березня 1950 року. З вікон дивляться: Ліва Драко (Ірвуд), справа Кукса (Гіряк).

ДОПОМОЖІТЬ РОЗБУДОВУВАТИ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ. ЧИ ВИ І ВАША РОДИНА Є СЕРЕД ПОНАД ТИСЯЧІ ЧЛЕНІВ МУЗЕЮ, ЩО ПІДТРИМУЮТЬ І БУДУЮТЬ ЙОГО!

КАТЕГОРІЇ ЧЛЕНСТВА І ЩОРІЧНІ ВНЕСКИ

- **СТУДЕНТИ І ЧЛЕНИ РОДИНИ \$10.00**
- Всі привілеї звичайних членів.
- **ЗВІЧАЙНІ ЧЛЕНИ \$25.00**
- Привілеї:
- Вільний вступ до Музею
- Члени одержують Річний звіт Музею та Календар програм
- Запрошення на всі імпрези Музею (доповіді, семінари, концерти)
- Вільний вступ на всі доповіді.
- Знижка оплати музейних курсів
- Десять відсотків знижки при закупках в Музейній крамничці
- Знижка оплат за виписання фільмів і прозорок
- Право голосу на Загальних Зборах Музею
- **РОДИНИ \$50.00**
- Всі привілеї звичайних членів
- Родина отримує членські виписки, а всі діти до 16-го року життя мають вільний вступ до Музею
- **ДОПОМАГАЮЧІ ЧЛЕНИ \$100.00**
- Допомогаючим членам належать всі привілеї звичайних членів і членів родини, а крім того вони отримують ексклюзивні:
- Каталог всіх виставок Музею
- Коштів для гостей допомогаючих членів, які з ними приходять

APPLICATION

I wish to join as a member or contributor to help the Museum meet its 5,000 membership goal in the present membership drive funded by Robert Sterling Clark Foundation. Please check the box for the appropriate category.

Membership category	
Senior citizen	\$10.00
Student (full time)	\$10.00
Individual	\$25.00
Family	\$50.00
Contributing	\$100.00

Enclosed is my check in the amount of \$_____

Please make checks payable to the Ukrainian Museum and mail this form to:
The Ukrainian Museum
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

Name (Please print) _____
Address _____
City _____ State _____ Zip _____
Telephone _____ Date _____

Signature _____
First and last name in Ukrainian (please print) _____

- Gift memberships are available. To present a gift membership, fill out the above form in the person's name, entering also the giver's name at the bottom of the form.
- If your company has a matching gift program, please give us the name and address of the company.
- Gift contributions are tax deductible to the extent allowed by law.

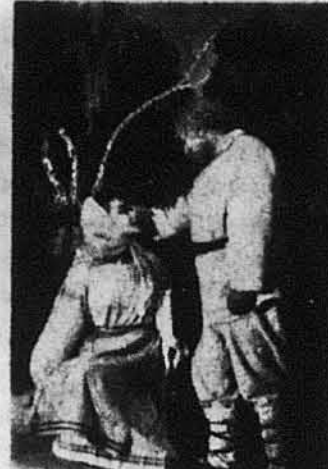
ФОТОГРАФІЙ ВИСТАВ ТЕАТРУ-СТУДІ ГІРНЯКА ДОБРОВОЛЬСЬКОЇ — НОВЕ ПРИДАННЯ МУЗЕЮ

Йосип Гіряк і Олімпія Добровольська подарували Музею два альбоми з фотографіями усіх вистав Театру-Студії, яка діяла в Нью-Йорку під керівництвом

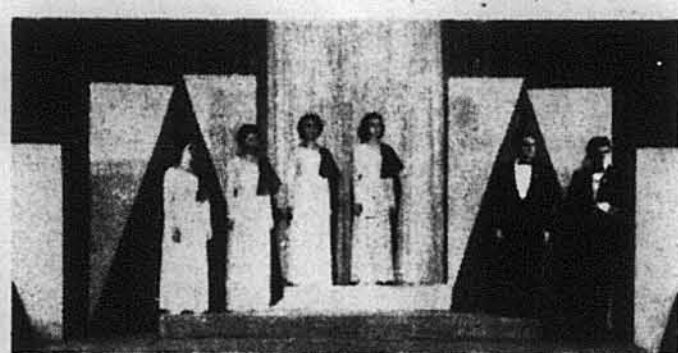
цих видатних артистів у роках 1949-1959. Очевидно деякі фотографії будуть показані на виставці „Історія української іміграції“.

„Гартюф“ Мольєра. Прем'єра 26-го вересня 1954 року. Орган (Й. Гіряк) і Ельміра (Л. Крушельницька).

„Лісова пісня“ Лесі Українки. Прем'єра 30-го грудня 1950 року. Мавка (Т. Позняк) і дядько Лев (Й. Гіряк).

Людина і серце. Постановка Івана Мазепи в рамках мистецького слова світової літератури. Прем'єра 5-го грудня 1959 року. Монтаж і постановка О. Позняк Добровольської: (зліва) І. Куліш, Л. Крушельницька, В. Салик, О. Кириченко, В. Змії, І. Шуган.

Нові експонати в мистецькій колекції Музею

Мистець Петро Холодний подарував Музею книжку з двома ілюстраціями його батька, Петра Холодного старшого. Книжка „Чернець Гарса Шевченка, або „Час“ у Києві, видана 1911 року, на сьогодні про 50-літню роковину до дня смерті Т. Шевченка“ 8 стор.

Рисунки Петра Холодного старшого мають особливу цінність, бо більшість його картин була знищена разом з творами інших українських мистців (Нарбут, Бойчук, Іришська і Архипенко) у половині 1950-их років наставленням партійного комісаром Львівського Музею Українського Мистецтва Василюм Любичком. Картини вивезли на подвійні і спалили.

Л. Дразевська подарувала Музею „Сонечник“ літературно-мистецький альманах, виданий 1922 року у Тарнові. Польща, групою поетів і мистців, емігрантів з центральних і східних земель України. Оборотка — Петро Холодний, мистецтво — Павло Ковжун. Серед шести поетів, чиї твори вміщені в альманаху, є Наталя Лівницька, яка пізніше стала дружиною Петра Холодного, мистецтво — Павло Ковжун. Серед шести поетів, чиї твори вміщені в альманаху, є Наталя Лівницька, яка пізніше стала дружиною Петра Холодного, мистецтво — Павло Ковжун.

Виданий 1922 року у Тарнові. Польща, групою поетів і мистців, емігрантів з центральних і східних земель України. Оборотка — Петро Холодний, мистецтво — Павло Ковжун. Серед шести поетів, чиї твори вміщені в альманаху, є Наталя Лівницька, яка пізніше стала дружиною Петра Холодного, мистецтво — Павло Ковжун.

Оборотка роботи Петра Холодного, мол.

Ілюстрація роботи Петра Холодного, старш.

ЕКСКУРСІЇ ДО МУЗЕЮ 1983 РОКУ

У лютому в двох автобусах приїхали члени УНСОЮзу з Філадельфії і Вільмінгтона. Була екскурсія членами Ліги Українських Католиків.

У березні приходило п'ять класів з чотирьох американських шкіл — публічних і приватних. Представники Музею їздили до української шко-

ли св. Івана у Нью-Джерсі. У квітні були екскурсії з чотирьох американських публічних і приватних шкіл, дві групи пластуна з міста Нью-Йорку і одна з Ньюарку. Завітала школа українознавства з Бріджпорту, Кон. Було кілька організованих груп дорослих з Нью-Йорку.

Писанки, писанки.

Репортер і технік з телевізійної станції ч. 4 в Музеї під час фотографування процесу писання писанок; Олена Червоняк (зліва) і Леся Лебідь.

Chauncey Howell репортер телевізійної станції ч. 4 збирає в Музеї матеріали; справа Марія Шуст, директор Музею.

Виставка писанок, як завжди, має величезний успіх. Часто Музей був переповнений. У суботу, 2-го квітня було 400 відвідувачів, більшість їх спокуюся телевізійна програма про Музей і писанки, яка в той день вранці була на каналі ч. 5. Телефон не замовкав. Крамничка продавала краму на 1,000 дол. Всього від 12-го березня (коли відкрилася виставка писанок) до 10-го квітня в Музеї побувало близько 2,000 відвідувачів, були туристи з Китаю, Португалії і Франції.

Виставлено 300 писанок з колекції Музею. Оформлення чудове: писанки висять на прозорих нитках на чорному тлі. Розміщення за символами: звіринні — риби, півні, олені, коні; рослини: символи безконечності, іриси, різноманітні мотиви ламаючого хреста.

Відвідувачі діставали брошури, варіанти для дорослих і дітей. Багато було хочих річного віку вчилися писати писанки. Вдбулося багато запитів для дорослих, крім того вчилися робити писанки шкільні групи і класи, що приходили на екскурсії. Зайняття організував освітній відділ Музею, який очолює Любов Волоніш, за програму відповідала Наталя Дума, викладали Ксенія Зелик, Олена Зелик, Леся Лебідь, Таня Оберини, Адріана Сліж, Богдана Сліж, Олена Червоняк, Марта Янушко, Рона Янушко.

Виставка „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва“ буде пересувною

Найшли прохання з кількох міст США і Канади влаштувати у них виставку „Втрачені архітектурні пам'ятки Києва“. Планується влаштувати виставку 1983 року в Бостоні, а на весні 1984 року в Інституті Модерного Мистецтва в Чикаго. Йдуть

переговори з Осередком української культури і освіти у Вінніпегу і з Оттавою. Каталог виставки англійською і українською мовами широко розходиться. Надходять замовлення з США, Канади, Англії і Австралії.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Чергові загальні збори Українського Музею відбудуться в неділю, 19-го червня 1983 р. год. 2-га половина.

Друкується річний звіт Українського Музею за 1982 рік, який перед Зборами буде розісланий всім членам. Звіт ілюстрований, містить „Слово“ голови Управи, звіти директорів і адміністративного директора, фінансовий звіт, також такі списки: добродійників, осіб які дарували експонати Музею, фондаторів, меценатів і добродійників Музею, жертв, всіх членів Музею.

Вечір УМ у Гарвардському університеті, влаштований приятелями Українського Наукового Інституту; (зліва): Таня Витвицька, проф. Омелян Пріцак, д-р Богдан Цимбалістий, Аркадія Оленська-Петришин, Ліда Гайдучок.

СПРОСТУВАННЯ

В списку меценатів Українського Музею (Свобода, 29-го березня 1983 року, пропущено 78-ий Відділ Союзу Українок Америки з Вашингтону, який до кінця 1982 року пожертвував 1,140 дол., а в 1983 додатко-

во — 200 дол. У цьому ж списку ім'я пані Палашевської подано неправильно — має бути: Люба і Володимир Палашевські. Простимо вибачення за цю помилку.

Адміністрація
Українського Музею

МУЗЕЙ ПОТРЕБУЄ ЩЕ ІЩЕ ФОТОГРАФІЙ

Музей на телебаченні і в американських газетах.

Рекордова кількість відвідувачів побувала цієї весни в УМ, приваблена численними появами його на телебаченні і згадками в американській пресі.

Телевізійна станція ч. 7 у Нью-Йорку першою показала виставку писанок на двох програмах 12-го березня, о год. 6.30 і 11-й вечора. Станція ч. 9 показувала техніку виконання писанок (демонструвала Софія Зелик) 14-го березня о год. 12.30 по полудні.

Станція ч. 47 показувала 20-го березня під час програми для японців виставку

писанок, також інші виставки Музею.

Станція ч. 13 згадувала величезні програми УМ під час тижня від 28-го березня до 3-го квітня в програмі „Брайт спот“.

Станція ч. 5 показала техніку писання писанок (демонструвала Леся Лебідь) 2-го квітня у ранковій програмі. Про Музей були нотатки і згадки в таких газетах і журналах: „New York Times“, „New York Post“, „Daily News“, „USA Today“, „New York-Cue Magazine“, „The Herald News“.

Ліда Фірчук-Гайдучок — новий співробітник Музею

Від 1-го березня н.р. у Музеї почала працювати три дні на тиждень Ліда Фірчук-Гайдучок, яка відповідала за нові зв'язки і придбання фондів. Після її приходу, в американських та українських газетах і на телебаченні помітно збільшилася кількість матеріалів про Музей.

Л. Фірчук-Гайдучок від 1979 року була членом Управи Музею, головою Комісії придбання фондів. Улаштувала концерти й прийняття, також іншими способами здобувала кошти для Музею. Від 1972 року активно працює в США, протягом року була головою 86-го Відділу у Нью-Джерсі. За освітою — фахівець у медичній адміністрації, у цій галузі працювала 20 років.

Ліда Фірчук-Гайдучок — Музей.

ВІДДІЛИ США ДОПОМАГАЮТЬ МУЗЕЮ

93-й і 106-й відділи (Гартфорд) колядують на Український Музей.

• Уже третій рік підтримку 67-й Відділ США у Філадельфії на весні розіслав великий привітання з проханням скласти пожертву на Музей, його співробітники радо допомагають союзникам. Минувало року вислано 1,500 привітань, олежали „на писанку“ 1,985 дол. Цей же Відділ уже три роки підтримував цього року коляду на Український Музей, його принесла 1,200 дол. В львівському бюлетені „Кооперативна Думка“ секретарка Дуся Ганушівська пише: „Багато праці треба було вложити, щоб вивчити три коляди і вірші Богдана Лепкого „На Святий Вечір“. Два довгі місяці, тиждень за тижнем сходилося нас дев'ять осіб, та вправляли коляди під проводом Яри Кекіш... Не все було легко нам зійтись. Праця, школа і малі діти дома“... Пішуть нам з Рочестера, що разом з жінками ходили також ініціативи й „співали вони чудово“.

• Членки 106-го Відділу США (голова: Валентина Чудовська) при співучасті членів з 93-го Відділу США — обидва відділи з Гартфорду пішли цього року з колядою на Український Музей. В коляді, яку успішно зорганізувала п. Люба Кінах взяли участь: Ірена Остапчук, Ярослава Кукіля, Ірена Левська, Стефанія Павлічко, Надя Гафкович, Меланія Кузьма і сама організаторка. Гартфордські союзники зуміли зібрати 450 дол. Нам пишуть: „колядники старалися обійти лише найбільші скупчення українських родин, які радо вітали Коляду та щедро обдаровували... Плануємо на другий раз краще зорганізувати“.

нізувати коляду на український Музей“.

• Рочестерські приятелі Українського Музею дали приклад конструктивної відповіді на виклик, що ним є потреба розбудови репрезентативного музею української культури в метрополії усього світу. Тільки що створений, 120-й Відділ Союзу Українок Америки, зорганізували цього року коляду на Український Музей, яка принесла 1,200 дол. В львівському бюлетені „Кооперативна Думка“ секретарка Дуся Ганушівська пише: „Багато праці треба було вложити, щоб вивчити три коляди і вірші Богдана Лепкого „На Святий Вечір“. Два довгі місяці, тиждень за тижнем сходилося нас дев'ять осіб, та вправляли коляди під проводом Яри Кекіш... Не все було легко нам зійтись. Праця, школа і малі діти дома“... Пішуть нам з Рочестера, що разом з жінками ходили також ініціативи й „співали вони чудово“.

• Членки 106-го Відділу США (голова: Валентина Чудовська) при співучасті членів з 93-го Відділу США — обидва відділи з Гартфорду пішли цього року з колядою на Український Музей. В коляді, яку успішно зорганізувала п. Люба Кінах взяли участь: Ірена Остапчук, Ярослава Кукіля, Ірена Левська, Стефанія Павлічко, Надя Гафкович, Меланія Кузьма і сама організаторка. Гартфордські союзники зуміли зібрати 450 дол. Нам пишуть: „колядники старалися обійти лише найбільші скупчення українських родин, які радо вітали Коляду та щедро обдаровували... Плануємо на другий раз краще зорганізувати“.

На будинок репрезентативного
Українського Музею

\$50

Адреса Музею: 203 Second Avenue New York, N.Y. 10003.
Tel. (212) 228-0110
Музей відкритий від середи до неділі включно від 1-ої до 5-ої год. по полудні.

ВИДАЄ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Редукція Комісії Преси і Публікацій
Адреса: 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

„Вірші“...
(Продовження зі стор. 2)

Вірші розпростерті на двох сторінках, тому дещо пропустимо і зупинимось на „Подорожі з учнем“.

Вірші в цьому циклі не мають назв, вони написані під впливом уступів із Еклезіяста, книг Мойсея, Єремії, євангеліста Матфея. Саме ці вірші найбільше спонукають читача до роздумів.

Розвиваючи тему з Еклезіяста (1.4) — „Рід проходить і рід приходить, тільки земля стоїть вовеки“, поет тут не забуває про свою матір:

...якщо потойбіч матір

втомиться —
подай їй, Господи, рукою
дружною
холодний глекчик чистої
води,
з небесної криниці
зачерпнувши,
на голубій траві уважно
посади
і приласкай для неї білі
душі“.

До речі Еклезіяст, оця книга роздумів, поучень і сенсативних історій, найбільш конденсована форма для втілення едипової душі, людини і природи, а Межилайте є думки, що метафора розширює поетичний світ вірша, створює відчуття світу, в якому живе, творить і мислить людина.

У „Вибраних дорогах“ стверджуємо хист фіксації спостереження, а цим самим непересічну пам'ять поета, про яку Бергсон сказав би — правдиву, що пригадує пережиття, які стаються сучасністю.

інший підхід до теми, зовсім новий образ. Зрештою в світовій літературі випадкових перекутів безліч.

Вірші з контексту не дають очевидно уявлення про силу та красу вірша в цілості, а вітм вірш не є семантично однозначним, можна його по-різному відчитати, як режисер сценічного текст.

Вірші Бойчука просякнені інтелектом, глибокою мислю, а над усі переткані вишуканими поетичними пориваннями й особливими метафорами.

Метафора — за Еткіндом — найкоротша, найбільш конденсована форма для втілення едипової душі, людини і природи, а Межилайте є думки, що метафора розширює поетичний світ вірша, створює відчуття світу, в якому живе, творить і мислить людина.

У „Вибраних дорогах“ стверджуємо хист фіксації спостереження, а цим самим непересічну пам'ять поета, про яку Бергсон сказав би — правдиву, що пригадує пережиття, які стаються сучасністю.

Відзначили і далі до праці

В суботу, 19-го березня ц.р., в Рочестері відзначено 25-річчя Відділу Фонду Катедри Українознавства (ФКУ). Вечором провадив мгр Роман Чорнобиль, який у вступному слові вказав на велику роль, яку виконує український Гарвард в обігрі доброго імені українського народу, у боротьбі за збереження його історичної пам'яті, яку московський режим намагався знищити. Згадав про відносні успіхи відділу ФКУ в Рочестері, але як є недостатні, порівняючи з нашими можливостями. Збірка охоплює 420 осіб, що складає приблизно 2 відсотки до всіх українців у Рочестері.

З черги з короткою інформацією виступала Марта (Крамарчук) Шмігель, яка оповіла про перші кроки організованого відділу ФКУ, який складався виключно з студентів.

Голова теперішньої управи відділу ФКУ Людмила Демиденко лише коротко згадала про працю відділу, бо докладний звіт поданий у збірника „Вісті ФКУ“ ч. 4, який могли одержати всі присутні, що їх було на залі коло 240 осіб. На першій сторінці чепурно виданого збірника з емблемою Гарварду подані фотографії Ірини і Мірона Руснаків, визначних меценатів (пожертва понад 10,000 дол.), та прізвища видатних меценатів: Андрій Чорнобиль, Петро та Кароліна Плото, Роман та Анна Чорнобиль, Марта Крамарчук, д-р Теофіл та Марія Артимович і Марія Холєвчук. Згадано також імена тих, які безперечно працюють у відділі протягом 25 років: Марія Холєвчук, Мирон Тицький і Володимир Пилишенко.

Для збудження з мертвого періоду, який був запам'ятований між 1972 роком і 1978, нова управа, вибрана в 1978 році, видала три числа „Вісті ФКУ“ і подас інформації в кварталнику Української Кредиторської Спільноти (УКС); восени минулого року була організована звітна радіо-години про роботу Українського Гарварду. Дехто з доти неінформованих або ж „пробуджених“ заявляли: а ми й не знали, що Український Гарвард так багато робить. Хоч більшість продовжують далі заплізувати очі і заплізувати вуха, щоб не будити сумління.

Слід відмітити, що умови праці відділу ФКУ попередніх років були значно тяжчі. Тоді була лише віра невеликої групи ентузіастів, а зараз в користі Українського Гарварду говорять його щоденна праця, яка набирала все більшого звучання. Тут же на цьому вечорі продалося більше ніж сотню долярів книжок видання Українського Гарварду. Ним починає цікавитись молодь. Наприклад, після прослухання години радіопередачі учні 11-ої класи Рідної Школи попросили свою учительку більше оповісти про УНІГУ, бо вони „не знали, що українці мають таке досягнення“. Деякі особи української молоді з Рочестера вже побували на літніх курсах у Гарварді, а Кредиторська частково допомагає фінансово.

Праця відділу ФКУ за 25 років виглядає так: 48 меценатів вплатили 96,973 дол.; 28 добродіїв — 15,439 дол.; 247 звичайні члени — 38,020 дол.; 97 жертводавців не-члени — 1,983 дол.; дорівняльний фонд становить 30,930 дол.; принагідні пожертви — 365 дол. Разом 420 осіб дали 183,911 долярів.

Зроблено ніби багато, але можна і треба зробити більше. Треба пам'ятати, що зібрані пожертви складають основний фонд, з відсотків якого утримується праця катедри і Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ); це дає всього 80,000 дол. річно. За такі гроші неможливо широко розвинути наукову працю УНІГУ і тому він потребує ще допомоги. В згаданому збірнику подані списки всіх жертводавців.

Головними точками вечора були виступи проф. Омеяна Пріцака і д-р Олі Андрієвської. Присмо було слухати промову доброю українською мовою молодий докторант історії Східної Європи, яка поділяла свій погляд на молоді генерації, що вже народилися тут, зловбула тут освіту. Її власна прихильність до Українського Гарварду стала наслідком інформації, що їх вона одержала спочатку від аспірантів УГ, коли лише кінчала Рідну Школу, а потім почула від знайомого професора високу оцінку гарвардських науковців і остаточно оцінювалась з працею Українського Гарварду, коли сама опинилася у Гарварді. „Український Гарвард є найвищим досягненням української еміграції. УНІГУ є першорядною науковою установою в світі, який приваблює молодь, — сказала вона, — молодь приваблюється до УГ з допомогою Літньої школи, через яку за 10 років пройшло понад 700 студентів. Деякі з них дали залишитися вчитись у Гарварді, щоб вивчати українську. Серед них, які хочуть Гарвард, — як дотепно сказав визначний меценат Петро Ящик — безробітних не зустрічається. Створено Товариство приятелів УГ, яке нараховує коло 300 осіб. Присмо, що колишні студенти Літньої школи, ставши професорами і членами Т-ва, практично матеріально допомагають. Наприклад одна українка, ставши адвокатом, прислала недавно 1000 долярів.“

Проф. О. Пріцак говорив на тему вирощування наукових кадрів і про перші наслідки, як наприклад, вихованець Українського Гарварду д-р Юрій Грабович, який, не маючи ще 40 років, вже є пономіром професором Катедри української літератури і головною Слов'янського відділу Гарварду. В додатковому виступі проф. О. Пріцак говорив про наукові зв'язки УНІГУ з науковими установами інших країн.

Присутні з надзвичайною увагою слухали виступи представників Українського Гарварду. Увагою слухачів був особливо вдоволений проф. О. Пріцак, уважаючи, що ювілей відділу не був лише парадом, а був змстовною, шквалом і корисною зустріччю.

На закінчення ювілейного вечора була коротка мистецька програма: Неоніла Безкоровайна-Стеців продекламувала поезію Кобця „На перехресті“, і молодий талановитий співак Оля Талів Боднар виконав кілька пісень.

Управа СОЮЗІВКИ
запрошує Вас на
СПЕЦІАЛЬНУ ПРОГРАМУ
яка відбудеться на
КІНЕЦЬ ТИЖНЯ
“MEMORIAL DAY”

У п'ятницю, 27-го травня 1983 р. — **БУФЕТ-ВЕЧЕРЯ І ЗАБАВА.**

У суботу, 28-го травня 1983 року — **КОКТЕЙЛ, БУФЕТ-ВЕЧЕРЯ, МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА КАБАРЕТНОГО СТИЛЮ І ЗАБАВА.**

Два нічліги, харчування, програма і дві забави (п'ятниця вечір, субота, неділя до полудня) будуть за спеціальну ціну: від 70 дол. до 100 дол.

Оркестра Аліка і ДОРКА
СПОРТ: ТЕНІС, ПЛАВАННЯ, ВІДВІВАНКА
Телефон Союзівки: (914) 626-5641

АНСАМБЛЬ ПРОМІНЬ
ЗАПРОШУЄ ВАС НА
ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ
13-го ТРАВНЯ, 1983 9:00 ВЕЧ.
У ЗАЛІ УКР. НАРОДНОГО ДОМУ
140 2-го АВЕНЮ, Н.Й., Н.Й.
ГРАЄ ОРКЕСТРА "ТЕМПО"
ВСТУП: \$5.00

Ювілейні Концерти
СЛАВНОЇ
КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ
ім. Тараса Шевченка
Диригент — Григорій Китастиий

HAMILTON, ONT. — SATURDAY, APRIL 23, 1983 — 8:00 P.M.
DELTA AUDITORIUM 1284 MAIN ST. E.
KITCHENER-WATERLOO, ONT. — SUNDAY, APRIL 24, 1983 — 3:30 P.M.
HUMANITIES THEATRE, UNIVERSITY OF WATERLOO, ONT.
CLEVELAND, OHIO — SATURDAY, MAY 14, 1983 — 8:00 P.M.
BECKVILLE SENIOR H.S. AUDITORIUM 6374 MILL RD.
PITTSBURGH, PA. — SUNDAY, MAY 15, 1983 — 2:30 P.M.
SOLDIERS AND SAILORS MEMORIAL HALL
3TH AVE. & BIGELOW BLVD. OAKLAND — PITTSBURGH, PA.
ROCHESTER, N.Y. — MONDAY, MAY 16, 1983 — 7:30 P.M.
EASTROCK H.S. AUDITORIUM, 2330 E. RIDGE RD.
BUFFALO, N.Y. — TUESDAY, MAY 17, 1983 — 7:00 P.M.
DAEMEN COLLEGE AUDITORIUM, 4380 MAIN ST. SNYDER, N.Y.
BUTLER, PA. — THURSDAY, MAY 19, 1983 — 7:30 P.M.
THEATRE NORTHAMPTON COUNTY AREA COMMUNITY COLLEGE,
3535 GREEN POND RD.
NEW YORK, N.Y. — FRIDAY, MAY 20, 1983 — 8:00 P.M.
CARNegie HALL, 881 7TH AVE.
WASHINGTON D.C. — SATURDAY, MAY 21, 1983 — 8:00 P.M.
TOWNS THEATRE, UNIVERSITY OF MARYLAND
COLLEGE PARK, MARYLAND
PHILADELPHIA, PA. — SUNDAY, MAY 22, 1983 — 4:30 P.M.
PHILADELPHIA H.S. FOR GIRLS, BROAD ST. & OLNEY AVE.
HARTFORD, CONN. — TUESDAY, MAY 24, 1983 — 8:00 P.M.
BULKELEY H.S. AUDITORIUM, 300 WETHERFIELD AVE.
BOSTON, MASS. — WEDNESDAY, MAY 25, 1983 — 7:30 P.M.
SANDERS THEATRE MEMORIAL HALL, HARVARD UNIVERSITY,
CAMBRIDGE ST. CAMBRIDGE, MASS.
MONTREAL, P.Q. — FRIDAY, MAY 27, 1983 — 8:30 P.M.
PLACE DES ARTS THEATRE MAISONNEUVE
TORONTO, ONT. — SATURDAY, MAY 28, 1983 — 7:30 P.M.
MASSIEY HALL, 178 VICTORIA ST.

Квитки можна набувати в книгарнях і кредитівках

Іван Вудкевич — захисник українці

(ФКУ-Кеймбридж, Масс.)

Доля книжкохвищ в Україні незвичайно й тривожна, як і доля цілого українського народу. Окупант переслідує не лише українську людину, але й кожну добру, дієсну українську книжку. Нищать зокрема ті писані пам'ятки української культури, які свідчать про самобутність українства.

Часто доходили до нас пошті вістки про пожежі в бібліотеках, про вломи, акти вандалізму в приміщеннях, де зберігались цінні документи про давні й новіше минуле України. КГБ обмежує науковцям доступ до важливих книг та архівних матеріалів. Для того роду українці створено окремі „спецфонди“, до яких мають доступ лише партійні псевдонауковці.

Ще дохилиліся та недоліки нашої батьківщини спостерігає з великим співчуттям меценат Фонду Катедри Українознавства Іван Вудкевич. Але не лише спостерігає, він вирішив боротись проти лиха. Боротись своєю підпору гідною жертвенністю.

І. Вудкевич завважив, що в системі бібліотек Гарвардського університету існує вже віддавна гарна традиція підтримки тієї інституції знання. А протягом одного, щойно пройденого десятиліття українська зросла в Гарварді із двох-трьох тисяч назв до понад 40,000 книжок. Крім того, у книжкохвищі Гарвардської Гутон бібліотеки зберігається понад двісті українських рідкісних видань, цінних стародруків, інкунабул, універсалів, як тежіншу важну документацію, включно із старинними рукописами.

Щоб бодай мінімально забезпечити та запевнити постійне збагачування українці в Гарвардському університеті, потрібно значні грошові засоби. На щастя, знайшлося декілька визначних осіб, які встановили спеціальні фонди української книжки. Фонди у їхньому імені, як ось: фонд Балка, Гладуна, Бонка, Степаньків, Палашевської, Бражника, Київ, Плешканка, Демидків, Новицького, Михайлюків. Кожнорічний прибуток з тих фондів спрямовується на закуп, оновлення, комплектування українці.

В цей список добродіїв захисників українці, включився також І. Вудкевич, встановлюючи фонд свого імені у сумі 20,000 долярів. Іван Вудкевич народився

Іван Вудкевич

10-го лютого 1912 року в селянській родині в селі Мишів, Сокальського повіту, Західна Україна. Народну школу закінчив у рідному селі; гімназійне навчання завершив матурою 1935 року у Львові. Того ж року вступає на теологічні студії в Перемишлі, де навчався чотири роки. У 1939 році змушений був виїхати на Холмщині і там у селі Коротів учительовав. У 1941 році повернувся до Галичини, де працював директором молочарні в Підкамені, повіт Бродів. В наступі поновної навчальні червононі московських окупантів, емігрував через Словаччину до Німеччини. Там у місцевості Ліндав працював у фабрики до 1949 року, і тоді виїхав до ЗСА. Зупиняється на короткий час в Амстердамі, Н.Й., а в 1952 році переїхав до Клівленда, де проживав й досі. До 1976 року працював у Вайт Мотор Компані й того ж року став пенсіонером.

Іван Вудкевич провів своє життя на чужині в українському оточенні, завсіді цікавився громадським життям, беручи участь в наших імпрезах, жертвуючи щедро на різні українські цілі, підтримуючи українську пресу та молодісні організації. Він завжди ставився до Фонду Катедри Українознавства з великою прихильністю, ставши меценатом ФКУ у 1977 році.

Тепер І. Вудкевич став визначним меценатом української науки. Його фонд українці існують в Гарварді цілі майбутні десятиліття, його жертвенність є конкретно відповіду на наступ Москви, ефектною обороною української культури.

...якщо ж не кількочість буття в першопричині, якщо його родила темрява і мла — тоді лиш осамітнена людина несе сама тягар добра і зла.

Та цей сумний факт компенсує такий образ:

...І кидали стократ яркі гранатні китиці і квітня по голих межиріях і степлах: і вбілася Німеччині й Росії колом осиковим УПА.

У віршах Бойчука наявне відношення до світу зокрема нашого і людей. У його поетичній творчості достежуємо турботи про зміст нашого морально-духовного життя і нашої свідомості: відірваності від рідної землі та нашої місії на чужині. Поет намагався порушити пережите, а водночас прагне віднайти в ньому, що тривале, вартісне.

З великим зворушенням і не меншим захопленням я почув від Богдана Бойчука чим є для нього поезія:

„моя поезія — це муки вашого блукання,
моя поезія — це ваші рани,
моя поезія — ваш біль“.

Не помилилась Людмила Зінчук, коли сказала: „не тільки вірш, а й кожний рядок справжнього поета відбиває його особливості“, а я скажу тільки поет з таким кредо, визначає магистраль, що веде до вершин.

...якщо ж не кількочість буття в першопричині, якщо його родила темрява і мла — тоді лиш осамітнена людина несе сама тягар добра і зла.

Та цей сумний факт компенсує такий образ:

...І кидали стократ яркі гранатні китиці і квітня по голих межиріях і степлах: і вбілася Німеччині й Росії колом осиковим УПА.

У віршах Бойчука наявне відношення до світу зокрема нашого і людей. У його поетичній творчості достежуємо турботи про зміст нашого морально-духовного життя і нашої свідомості: відірваності від рідної землі та нашої місії на чужині. Поет намагався порушити пережите, а водночас прагне віднайти в ньому, що тривале, вартісне.

З великим зворушенням і не меншим захопленням я почув від Богдана Бойчука чим є для нього поезія:

„моя поезія — це муки вашого блукання,
моя поезія — це ваші рани,
моя поезія — ваш біль“.

Не помилилась Людмила Зінчук, коли сказала: „не тільки вірш, а й кожний рядок справжнього поета відбиває його особливості“, а я скажу тільки поет з таким кредо, визначає магистраль, що веде до вершин.

Українська Православна Церква
св. Андрія в Edison, III

повідомляє, що

Великодня Літургія
буде передаватися

Голосом Америки

дня 8-го травня 1983 р. між 11-12 год. дня (Eastern Time)
на хвилях 41 м. (7.245 KHZ), 31 м. (9.660 KHZ), 25 м. (11.805 KHZ), 16 м. (17.855 KHZ), 13 м. (21.570 KHZ)

Служить о. Анатолій Ситник
Співає церковний хор — дир. д-р Василь Трухлий

СЦЕНІЧНО-МУЗИЧНА
МИСТЕЦЬКА ГРУПА УНС-УІА
запрошує Вас на
ПРЕМ'ЄРУ
ОРИГІНАЛЬНОЇ КОМЕДІЇ НА ОДНУ ДІЮ

ВИСТАВКА

Автор Лариса Лаурет (Кукрицька)
Дирекція і оформлення сцени Володимир Лисняк
Виступають по черзі: Віктор Фурманець, Ксенія Мокріська, Юрій Рубчак, Ярослав Шулъ, Богдан Андрусишин, Ірена Паславська, Меланія Грибович.

Продюцент Юрій Кляпішак

Субота, 14-го травня 1983 року, год. 8-ма веч.
Український Інститут Америки, 2 іст 79-та вул., Нью Йорк, Н. Й.

Концерт спонзорують
Український Народний Союз і Український Інститут Америки

Після програми — перекуська

Побажані датки — 6 дол.

Замість квітів на далеку могилу
моєї МАМИ
сп. п.
Юстинії із Заборських Гулей
складаю 50.00 долярів
на УКРАЇНСЬКИЙ ВІДДІЛ „МАРИЙСЬКОГО ЦЕНТРУ“
в Дейтоні, Огайо. **ДОНЬКА**

В ЧЕТВЕРТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
нашого Найдорожчого
МУЖА, БАТЬКА І ДІДУСА
бл. п. мгр. прав
Дениса А. Несторовича
буде відправлена
ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА
в п'ятницю, 13-го травня ц.р., о год. 9-й рано
в церкві св. Йосафата „Воррен, Миш.
Просимо Приятелів помолитися за душу Покійного.
Дружина ОЛЬГА з ДІТЬМИ І ВНУКАМИ

